

Sygn. akt II KO 33/20

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **J. B.**,
skazanego z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 30 czerwca 2020 r.,
wniosku sędzi Sądu Najwyższego o wyłączenie od udziału w sprawie II KK 150/20,
w przedmiocie kasacji Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 2 lipca 2019 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.
z dnia 1 kwietnia 2016 r., sygn. akt VIII K (...),
na podstawie art. 42 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

**wyłączyć sędzię Sądu Najwyższego B.S. od udziału w sprawie
Sądu Najwyższego o sygn. akt II KK 150/20.**

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Najwyższego B.S. w piśmie z dnia 19 czerwca 2020 r., skierowanym do Przewodniczącego Wydziału II Izby Karnej Sądu Najwyższego, złożyła wniosek o wyłączenie jej od udziału w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym o sygn. akt II KK 150/20. Wskazała, że w przeszłości była członkiem składu orzekającego Sądu Apelacyjnego w (...), który wyrokiem z dnia 5 marca 2007 r., sygn. akt II AKa (...), zmienił wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 13 kwietnia 2005 r., sygn. akt VIII K (...) W sprawie tej były rozpoznawane apelacje obrońców niemalże wszystkich pozostałych oskarżonych, działających wspólnie i w

porozumieniu z J. B. podczas zdarzenia z 23 marca 2002 r., które jest przedmiotem obecnie rozpoznawanej sprawy. W przekonaniu sędzi Sądu Najwyższego stanowi to okoliczność mogąca wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jej bezstronności w sprawie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wyłączenie sędziego od udziału w sprawie zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażane jest stanowisko, zgodnie z którym jeżeli sędzia uczestniczy i orzeka w postępowaniu karnym dotyczącym odpowiedzialności określonych osób za czyny, które pozostają ze sobą w związku, to gdy brał on uprzednio udział w osądzeniu spraw niektórych z nich, wyłączonych z danego procesu, nie może być uznany za osobę bezstronną w sprawach pozostałych współoskarżonych, i to zarówno co do tych przestępstw, które mieli oni popełnić wspólnie z osądzonymi już oskarżonymi, jak i w stosunku do innych zarzucanych im czynów, pozostających we wzajemnym powiązaniu (*wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2012 r., V KK 57/12, OSNKW 2012/12/128; zob. też: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2009 r., III KK 257/08, LEX nr 532400; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2006 r., V KK 107/05, OSNKW 2006/10/96*).

Analiza wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 marca 2007 r., sygn. akt II AKa (...), w którego wydaniu brała udział sędzia Sądu Najwyższego B.S., prowadzi do wniosku, że dotyczy on tego samego zdarzenia historycznego – rozboju z użyciem broni palnej dokonanego w dniu 23 marca 2002 r. – które stanowi podstawę faktyczną przedmiotu postępowania w sprawie Sądu Najwyższego o sygn. akt II KK 150/20, a w której skazanym jest jedna z osób współdziałających z pozostałymi sprawcami przestępstwa, osądzonymi wcześniej przez Sąd Apelacyjny w (...) w ww. wyroku. W świetle przytoczonego poglądu judykatury, okoliczność ta stanowi niewątpliwie podstawę do zastosowania przez Sąd Najwyższy z instytucji, o której mowa w art. 41 § 1 k.p.k., w celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości co do obiektywnej bezstronności

członków składu sędziowskiego, orzekającego w przedmiocie kasacji Prokuratora Generalnego, wniesionej na niekorzyść J. B..

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.